

Sygn. akt XIII Ca 503/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Wydział XIII Cywilny Rodzinny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Alicja Spustek-Kłaskała

Sędziowie: SSO Violetta Kossowska=C.

SSR del. Dominika Kurczewska

Protokolant: Magdalena Maślanka

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa **małoletniego J. S. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową I. S.**

przeciwko **R. K.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 22 maja 2014 r. sygn. akt III RC 1013/13

oddala apelację

Sygn. akt XIII Ca 503/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 maja 2014 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej w punkcie I zasądził od pozwanego R. K. podwyższone alimenty na rzecz małoletniego powoda J. S. w kwocie 600 zł miesięcznie począwszy od 29 października 2013 r. w miejsce alimentów w kwocie 400 zł ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Pile z dnia 7 kwietnia 2008 r. w sprawie sygn.akt IIIRC 129/08, w punkcie II oddalił powództwo w pozostałej części, a w punkcie III odstąpił od obciążania pozwanego opłatą sądową oraz w punkcie IV nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punkcie I.

Sąd Rejonowy ustalił, że małoletni J. S., urodzony w dniu (...), pochodzi z nieformalnego związku (...).

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Pile w dniu 7 kwietnia 2008 r. pozwany R. K. zobowiązał się płacić na rzecz małoletniego syna J. S. alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie począwszy od dnia 1 kwietnia 2008 r. z góry do dnia 15-go każdego kolejnego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek raty, do rąk matki I. S..

W dacie zawarcia ugody **małoletni powód J. S.** miał 11 miesięcy, był zdrowym dzieckiem. Matka małoletniego I. S. od dnia urodzenia dziecka przebywała na urlopie macierzyńskim i pobierała zasiłek macierzyński. Od 22 września 2007 r. do 29 lutego 2008 r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych. Od 1 marca 2008 r. była zatrudniona w firmie (...) Sp. z o.o. z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 1.360 zł brutto, tj. 1.005,92 zł netto. I. S. mieszkała wraz z synem

w wynajmowanym lokalu, za który czynsz wynosił 350 zł miesięcznie.. Korzystała z pomocy opiekunki do dziecka. Na ten cel przeznaczala 400 zł miesięcznie.

Pozwany R. K. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości ok. 2.000 zł netto. Mieszkał w wynajmowanym lokalu, za jaki czynsz wynosił 350 zł miesięcznie. Poza małoletnim nie miał innych osób na utrzymaniu.

Obecnie, małoletni powód J. S. ma ukończone 7 lat, jest uczniem klasy zerowej w Zespole Szkolno-Przedszkolnym nr (...) we W.. Chłopiec ma stwierdzoną wadę postawy - zalecenia w związku z tym rehabilitacji, uczęszczania na basen, wadę zgryzu - winien być pod opieką ortodonta, a także jest nadpobudliwy – został skierowany do Poradni Psychologicznej. Małoletni uczęszcza na dodatkowe zajęcia z piłki nożnej. Miesięczne koszty małoletniego wynoszą co najmniej 1.000 zł miesięcznie i obejmują m.in.: żywność – ok. 500 zł, w tym obiady w szkole – 110-120 zł, odzież, obuwie – ok. 100 zł, leki – do ok. 100 zł, zajęcia dodatkowe (piłkę nożną) – 90 zł, wydatki szkolne: wycieczki – 10-20 zł, ubezpieczenie – 30 zł rocznie, komitet rodzicielski 40 zł rocznie. W związku z zleceniami rehabilitacji małoletniego, uczęszczania na basen, szacowany koszt jednorazowego wejścia na basen wynosi 25 zł.

Obecnie matka małoletniego I. S. ma 33 lata, posiada wyższe wykształcenie – licencjat z germanistyki. Od 30 września 2013 r. jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Podejmuje się prac polegających na opiece nad dziećmi, po kilka razy w tygodniu z czego uzyskuje ok. 500-600 zł miesięcznie. Pracuje także jako pracownik biurowy na podstawie umów o dzieło ze średnim dochodem z tego tytułu w wysokości ok. 400 zł miesięcznie. W 2012 r. uzyskała dochód po odliczeniach w wysokości 3.774,88 zł. I. S. mieszka wraz z małoletnim synem w wynajmowanym mieszkaniu. Miesięczny koszt utrzymania mieszkania obejmuje: opłatę za wynajem – 1.400 zł, energię – 120 zł, gaz – 40 zł, pozostałe media – 100 zł. W kosztach utrzymania mieszkania w wysokości po 500 zł miesięcznie partycypuje były partner przedstawicielki ustawowej, który ma w tym mieszkaniu pokój do swojej dyspozycji.

Obecnie pozwany R. K. ma 30 lat, z zawodu jest kelnerem. W okresie od 14 września 2008 r. do 31 grudnia 2013 r. był zatrudniony na podstawie kontraktu na stanowisku pracownik działu hotelowego na statku pasażerskim M/F. S. przez (...) Ltd. ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 1.678 USD. W okresie od 01 stycznia 2014 r. do 03 lutego 2014 r. był zatrudniony na tym samym stanowisku i statku przez C. Malta Ltd. Uzyskał wynagrodzenie w wysokości 1.078,48 USD. Pracował w systemie: 14 dni pracy na statku i 14 dni przerwy (pobyt w Polsce). W Polsce nie rozlicza się z uzyskiwanego dochodu. Od 24 stycznia 2014 r. posiada w kraju status osoby bezrobotnej bez prawa do zasiłku.

Pozwany ma zdiagnozowaną chorobę serca-bradykardię, przyjmuje doraźnie leki, w ciągu pół roku odbywa 3-4 wizyty lekarskie u kardiologa. R. K. pozostaje obecnie w nieformalnym związku z E. K., z którego (...) urodził się syn. Dziecko jest zdrowe. Pozwany partycypuje w kosztach utrzymania syna. Ostatnio poniósł koszt szczepionek w wysokości 870 zł.

R. K. jest właścicielem mieszkania w P. o powierzchni 48 m², obciążonego kredytem hipotecznym. Na miesięczny koszt utrzymania mieszkania składają się opłaty za: czynsz z wodą w ryczałcie – 370 zł, energię elektryczną i gaz – 95 zł, telefon i telewizję kablową – 40 zł oraz rata kredytu hipotecznego w wysokości 1.040 zł. Pozwany obciążony jest nadto jeszcze jednym kredytem na remont mieszkania w wysokości 20.000 zł. Obecnie do spłaty pozostało ok. 16.000 zł, miesięczna rata kredytu wynosi 400 zł. Pozostałe koszty utrzymania pozwanego wynoszą ok. 800 zł miesięcznie i obejmują m.in.: wyżywienie – 500-600 zł, odzież i obuwie – 80 zł, środki kosmetyczne i higieniczne. Pozwany jest właścicielem V. bus, rocznik 1998, diesel 2,0.

Partnerka pozwanego jest fizjoterapeutką. Przed narodzinami syna prowadziła działalność gospodarczą – gabinet fizjoterapii i masażu. Obecnie działalność ta jest zawieszona, partnerka pozwanego przebywa na urlopie macierzyńskim. Pozwany R. K. w sposób regularny uiszcza na rzecz syna alimenty ustalone ugodą sądową. Poza kwotą alimentów nie przekazuje innych środków pieniężnych na utrzymanie małoletniego powoda. Okazjonalnie kupuje synowi prezenty. Od dnia wniesienia pozwu widział się z dzieckiem kilkakrotnie po 2, 3 dni.

Według informacji z dnia 26 marca 2014 r. Powiatowy Urząd Pracy w P. w okresie od stycznia 2009 r. do 25 marca 2014 r. dysponował ofertami pracy na stanowisko kelner na 29 stanowisk za wynagrodzeniem od 700 zł (1/2 etatu – umowa o pracę) do 3.500 zł oraz ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych na (...) stanowisk za wynagrodzeniem od 6 zł/h (umowa o dzieło) do 5.000 zł, aktualnie do 2.000 zł.

Sąd Rejonowy dokonując wykładni przepisów art. 133, 135 i 138 kro uznał, że od czasu ustalenia poprzedniej kwoty alimentów wzrosły koszty utrzymania małoletniego powoda, w związku z czym należało skorygować wysokość alimentów ustalonych na J. S., jednakże nie w wysokości żądanej przez jego matkę. W ocenie Sądu miesięczne koszty utrzymania małoletniego J. S., przy zważeniu nadto na stopę życiową jego rodziców, kształtują się na poziomie ok. 1.000 zł miesięcznie i obejmują wydatki na żywność, odzież, leki, edukację. Sąd uznał, iż wskazana w tym zakresie przez matkę powoda kwota 1.970 zł jako odpowiadająca miesięcznym kosztom utrzymania dziecka, została zawyżona.

Oceniając natomiast sytuację finansową zobowiązanych do alimentacji Sąd zauważył, iż sytuacja finansowa przedstawicielki ustawowej powoda nieznacznie się zmieniła. Tak, poprzednio, jak i obecnie I. S. uzyskuje dochód na poziomie 1.000 zł netto miesięcznie. Przy czym, uprzednio było to wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia w firmie (...) Sp. z o.o., aktualnie zaś wynika z prac wykonywanych na podstawie umów o dzieło jako pracownik biurowy i opieki nad dziećmi. Sąd miał przy tym na uwadze, że matka małoletniego posiada jednocześnie status osoby bezrobotnej bez prawa do zasiłku, jak i wyższe obecnie kwalifikacje zawodowe, bo ukończyła filologię germańską na poziomie licencjackim. Ukończenie tych studiów umożliwia I. S., jak sama zresztą podała, świadczenie pracy w oparciu o przytoczone umowy o dzieło, a nadto matka małoletniego jest w trakcie poszukiwania stałej pracy, jednoznacznej z uwagi na konieczność sprawowania opieki nad synem. Tym samym, wzrosły możliwości zarobkowe matki powoda. Warunki mieszkaniowe nie uległy zasadniczej zmianie. Wprawdzie poprzednio I. S. płaciła za wynajem mieszkania 350 zł, a obecnie opłata ta wynosi 1.400 zł, ale uwzględnić należało, że w opłacie za wynajem partycypuje były partner przedstawicielki ustawowej powoda w kwocie po 500 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy uznał, iż możliwości zarobkowe pozwanego w kraju należy przyjąć na poziomie 3.500 zł brutto. Powyższe jest tym bardziej uzasadnione, że pozwany jest osobą stosunkowo młodą, zdolną do pracy z uwagi na stan zdrowia, jak i posiadającą doświadczenie zawodowe jako kelner/barman.

Nie uszło przy tym uwadze Sądu, że pozwany ponosi nie tylko koszty utrzymania mieszkania, ale także spłaca kredyt hipoteczny z miesięczną ratą w kwocie 1.040 zł i drugi kredyt na remont mieszkania z ratą w kwocie 400 zł miesięcznie. Z całą stanowczością trzeba jednak zaznaczyć, że tzw. koszty kredytowe nie mogą wyprzedzać obowiązku alimentacyjnego ciążącego na pozwanym względem małoletniego syna.

Sąd stwierdził, iż podwyższenie alimentów o 200 zł uzasadnione jest zwiększonymi usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego małoletniego i mieści się w zarobkowych możliwościach pozwanego. W pozostałej części Sąd powództwo oddalił, uznając, że w dalszym zakresie usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda powinna pokryć matka, która nie jest z obowiązku alimentacyjnego wobec syna zwolniona.

Apelację od powyższego orzeczenia złożył pozwany zaskarżając wyrok w punkcie I co do kwoty przewyższającej 450 zł miesięcznie od dnia 22 maja 2014 r.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- pozbawienie pozwanego możliwości obrony i skutecznego podważenia autentyczności weryfikacji materiału dowodowego przedstawionego przez matkę powoda wobec niedoręczenia pozwanemu odpisu dokumentów przez nią przedstawionych,
- naruszenie przepisów postępowania art. 233 par 1 kpc w zw. z art.328 par 2 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów na skutek zaniechania wszechstronnego rozważenia wszelkich zebranych dowodów oraz

analizy zeznań stron w sposób sprzeczny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, w szczególności zaniechanie przeprowadzenia wszechstronnej i szczególnie wnikliwej analizy zeznań matki powoda pod kątem ich wiarygodności,

- naruszenie art.135 par 2 kro poprzez pominięcie szeregu okoliczności wynikających z zeznań pozwanego odnośnie widzeń z dzieckiem , jak również wkładu w utrzymanie i wychowanie małoletniego powoda jak również błędne ustalenie możliwości zarobkowych powoda.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja pozwanego jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy wyjaśnił istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktyczne , prawidłowo je ocenił powołując właściwe podstawy prawne rozstrzygnięcia i dokonując ich właściwej wykładni.

Przede wszystkim nie budzą zastrzeżeń ustalenia Sądu Rejonowego w zakresie zwiększenia się usprawiedliwionych potrzeb małoletniego od czasu zasądzenia poprzedniej kwoty alimentów. Należy mieć na uwadze, że Sąd ocenia te potrzeby nie tylko na podstawie twierdzeń przedstawiciela ustawowego dziecka ale również bierze pod uwagę kierując się doświadczeniem życiowym ceny podstawowych towarów i usług, stan zdrowia dziecka, jego wiek i przeciętne koszty utrzymania. Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, że po 5 latach od ustalenia poprzedniej kwoty alimentów potrzeby małoletniego powoda wzrosły i obecnie koszty jego utrzymania należy ocenić na kwotę 1000 zł miesięcznie. Dziecko rozpoczęło naukę w szkole i wydatki z tym związane nie są niższe niż 50 zł miesięcznie. Zajęcia dodatkowe z piłki nożnej to koszt 90 zł. Pozostałe koszty to wydatki związane z wyżywieniem, zakupem odzieży i obuwia, leczeniem, mieszkaniem, wypoczynkiem. Wzrost cen podstawowych towarów i usług na przestrzeni ostatnich 5 lat spowodował, że wzrosły koszty utrzymania małoletniego powoda również w tym zakresie.

Sąd Rejonowy wbrew zarzutom skarżącego wskazał, że możliwości zarobkowe matki małoletniego wzrosły albowiem ukończyła filologię germańską na poziomie licencjatu i może podejmować pracę związaną z uzyskanym wykształceniem. Pozwany nie kwestionował tego faktu również w wywiedzionej apelacji. Pozostałe dokumenty których doręczenie kwestionuje pozwany w apelacji stanowiły o okolicznościach bezspornych i nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Należy wskazać, że matka małoletniego sprawująca nad synem bieżącą codzienną pieczę musi mieć możliwość decydowania o przeznaczaniu środków na potrzeby syna. Przyjęta kwota 1000 zł jako koszt utrzymania dziecka nie jest wygórowana i dlatego musi być przeznaczana na pokrycie niezbędnych potrzeb, w których najlepsze rozeznanie ma matka małoletniego. Zatem zarzut apelacji, w którym pozwany wskazuje, że poza alimentami partycypuje w kosztach utrzymania małoletniego, kupując mu różne rzeczy, nie może zostać uwzględniony.

Sąd Rejonowy prawidłowo też ocenił możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego uwzględniając jego zarobki osiągnięte ostatnio. Pozwany ma wyuczony zawód i doświadczenie zawodowe, jest osobą młodą, a zatem nie ma przeszkód w podjęciu przez niego zatrudnienia i uzyskiwania dochodu pozwalającego na utrzymanie nowej rodziny i partycypowania w usprawiedliwionych potrzebach małoletniego powoda.

Sąd Rejonowy w sposób wyczerpujący i zgodny z przepisami prawa uzasadnił swoje stanowisko, zaś podniesione w apelacji zarzuty są jedynie subiektywną polemiką apelującego z prawidłowymi ustaleniami Sądu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Z przyczyn powyższych uznając apelację pozwanego za bezzasadną Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji orzeczenia na podstawie art. 385 kpc